

tydelig Sag, og først havde den høitærede Minister sagt, at han ikke kunde gaa ind paa den paa Grund af de Konsekvenser, som den kunde drage efter sig, idet han fremhævede, at disse vare meget farlige. Jeg maa nu med Hensyn til dette Punkt erklære, at Alt, hvad vi nys horte den høitærede Minister fremføre, slet ikke rante Forslaget, thi den høitærede Minister fremførte først, at der ikke eksisterede nogen Ret for en Mand til at forlange Træer eller skadelige Plantninger fjernede fra en Andens Grund, og bemærkede, at der i Hegnsloven kun var Tale om Foll, der vare Naboer i den Forstand, at de havde fælles Hegn. At der nu ganske vist ved hin Lov er erhvervet en Ret med Hensyn til høstammede skadelige Hegn, behøver jeg, da denne Lov som bekendt kun er 3 Aar gammel, sandelig ikke at minde om; her er en Ret tilstede og, hvis der ikke havde ligget en Ret imellem i dette Tilfælde, vilde baade Hegnslynsmændene, Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen og vistnok ogsaa de Herrer, som have talt i denne Sag, have været fuldstændig enige om, at disse Vile skulde kappes. Men her mangler Noget med Hensyn til selve Hegnsloven; her er ikke Tale om Træer, der staa inde i andre Folks Haver eller 12 Alen fra en anden Mand's Grund, men her er Tale om en ganske egen Nabo, nemlig det Offentlige, der ligger imellem to andre Naboer. Det er en Mand, en juridisk Person, som man i Reglen ikke kan behandle som andre Naboer. Naar det nu er givet, hvad vist de fleste Landboere ville give mig Medhold i, at der netop ved Betgrøfter findes mangfoldige af disse høstammede og skadelige Hegn, vil Loven ikke kunne komme til Anvendelse, saasnart Hegnslovens § 9 ikke faar et Tillæg, som gjør det mulig for Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen at besytte Manden, saafremt han søger sig brøsthouden. Deri ser jeg intetfombestemt farligt Princip; jeg tror, at det er en ligefrem Fuldstændiggjørelse af Loven, og saafremt denne Fuldstændiggjørelse ikke bliver til, men det bliver Udbyttet af denne Forhandling, at saafremt der ligger en Ret imellem, kan § 9 i Hegnsloven aldrig besytte nogen af dem, der ellers søle sig brøsthouldue

ved disse Hegn, saa forekommer det mig, at det er et meget tarveligt og meget skadeligt Udbytte af Forhandlingerne om dette Lovforslag, og saa vil det da fremgaa tydelig, om ikke i denne, saa i en snart kommende Samling, at der maa gjøres en Tilføielse, hvis ikke Loven i maasse Halvdelen af sine Tilfælde — og jeg mener nu, at det er mange flere Tilfælde — skal blive til ingen Nytte for de Vedkommende. Her er nemlig ikke Tale om nogle enkelte Viletræer, men om en hel Række Viletræer, som skade ikke blot denne Mand, men mange flere, og man veed jo, at i slige Tilfælde søger en enkelt Mand at faae Sagen afgjort, og flere søge ikke Enkeltmand paa een Gang; dette er Noget, som finder Sted i mange Tilfælde. Enhver, som har reist noget ude paa Landet, kender vist disse store Hegn, som fra alle Sider anses for skadelige, og derfor vil jeg ganske trostigt til Trods for den høitærede Ministers Fraraadelse og til Trods for ærede Medlemmers Raad om at tage Forslaget tilbage, søle mig fuldstændig overbevist om, herved at have søgt at bewirke et Gode for dem, som vi sigtede til at besytte for 3 Aar siden, og som ved en Krænkelse, der gaar ud paa at fratage dem den Beskyttelse, som vi havde tilsigtet at give dem — eller i alt Fald havde vi da ikke tænkt paa, at Loven kunde faae en saadan Anvendelse — henstilles i lang Tid uden saadan Beskyttelse.

Indenrigsministeren: Jeg erkjender naturligvis ikke, at jeg har gjort mig skyldig i den Modsigelse, som det ærede Medlem sagde, at jeg havde. Jeg begyndte netop mit Foredrag med, at det ærede Medlem ikke havde Ret i den Betragtning, han gjorde gjældende, at man kunde anvende Hegnslovgivningen udenfor de Tilfælde, hvor der virkelig var Spørgsmaal om Hegn mellem Naboer, og jeg benyttede da Leiligheden til at sige, at det forekom mig, at, dersom den Tanke, det Princip, det ærede Medlem vilde nedlægge i dette Lovforslag, virkelig havde Berettigelse, maatte det konsekvent føre til, at man for ensidig at besytte den ene Part tvinger den anden til at tage store Træer bort, ja, selv om de som i nærværende Tilfælde staa 12 Fod og 20 Tommer